HISTORIE

(opsáno z https://web.archive.org/web/20150507022419/http://www.zlutypes.cz/zlutypes.php?pid=2)

ACH TY JOINTY...

Nápad založit rock´n´rollovou kapelu přišel v létě roku 1978.

Mohou za to "Some Girls" od Rolling Stones, pár dobrých kamarádů a nějaké ty souvislosti. Poprvé jsem ten band viděl duševním zrakem v jednom domě na Murietta Avenue v losangeleské čtvrti Van Nuys. Ten joint byl asi opravdový silák, protože po doposlechnutí třetího tracku, který se jmenoval "Just My Imagination" jsem si zřetelně řekl: doprdele, tohle umím taky. A bylo to.

NÁVRAT DO REALITY

Jistěžě že jsem věděl že to tak jednoduché není. Tou dobou jsem už měl za sebou pár let s Ivanem Hlasem ve folk bluesové kapele Žízeň a stovky soulových mejdanů u piána s bratry Tesaříky v Zelené ulici. Někdy v srpnu jsme se v hanspaulském Houtyši s Ivanem dohodli, že založíme kapelu, která bude hrát nejen blues ale taky naše písničky a že v ní budou elektrické kytary.

TONDA DÁVÁ DOHROMADY BAND

Jestli jsme byli my dva s Ivanem zpěváci a autoři repertoáru, tak kapelu dával dohromady Tonda Smrčka. Stál u zrodu Abraxas počátkem sedmdesátých let, měl rád blues a znal každýho kdo v Praze uměl hrát. Tonda vsadil na koně jménem Honza Martinek. Honza byl tou dobou už proslulý bluesman s lehkou polevou tehdy módního jazzrocku a sousedem mu byl v Ruzyni mladičký Péťa Roškaňuk, řečený Roški, který si brzy osvojil hnusné winterovské hmaty aby mohl v pravou chvíli nastoupit do první sestavy ŽP a zůstat v ní dalších 24 let. Na bubny hrál Venca Lázníček, který udržel čtyři doby v každém ročním období a navíc měl zkušebnu nedaleko hospody v Břevnově poblíž Vypichu. Pestrou a proměnlivou sestavu doplňoval na saxofon Eda Kuhn, občas Šlupka Svěrák na piano, kytarista Hugo Kohl z Hanspaulky a jednou jsem ve zkušebně viděl i Přemka Števicha z Plastiků. Při letních angažmá jsme hráli s Danem Fikejzem a vybranými členy jeho Comba Franty Hromady.

ZEMĚTŘESENÍ

To vše se změnilo když Tonda odešel v roce 1980 na vojnu a my jsme začali koukat po někom kdo by byl více po ruce. Novým basistou se stal Plech Novotný a s ním přišel od Expanze bubeník Jirka Hrubeš. Zkoušelo se u Plecha, pařilo se na Zvoničce a vůbec všude a zcela nenápadně začalo první zlaté období Žlutého Psa, první festivaly, první vyprodané Lucerny...

IVAN HLAS ODCHÁZÍ, FRANTA KOTVA PŘICHÁZÍ

V roce 1982 odešel Ivan Hlas. Rocková kapela se dvěma zpěváky se neosvědčila a Ivan radši založil vlastní kapelu Navi Papaya. Po legendárním letním soustředění u Jardy Havlíka v Jindřichově Hradci jsme v karlínském studiu A natočili dvě první a poslední rozhlasové nahrávky ŽP Zůstaň klidná a Televize. Vzniká Pražský Výběr, Hrubeš se stává jeho bubeníkem a kdekdo hraje ve dvou až třech souborech, podle momentální situace. Potřeba třetí kytary, která by umožňovala dvouhlasé kytarové exhibice patřící k tehdy vrcholícímu období jižanského rocku vedla k angažování znamenitého bránického playera Franty Kotvy, který tou dobu hrál rovněž s Plechem a Zdeňkem Juračkou ve skupině Heval Jany Kratochvílové.

ZÁKAZY, OPRUZY A NOVÉ NÁZVY

Žlutý Pes se třemi kytaristy a dvěma bubeníky (tím druhým byl starý dejvický brach Jirka Horálek) se zdál být na vrcholu sil, a zákonitě přišly první zákazy, obstrukce a opruzy. Kapela byla zařazena na nechvalně známý černý seznam "Nové vlny se starým obsahem" a pod značkou ŽP se prostě nesmělo hrát. Abychom vyhověli cenzorům, změnili jsme jméno na Tomahawk, jakožto symbol indiánské,

Američany utlačované rasy, ale moc jsme si nepomohli. Do roka a do dne byly v západním Německu rozmístěny americké rakety středního doletu stejného jména. Jejich hlavice mířily na nás a další průser byl na světě. Ve snaze vymyslet název kapely který by byl dostatečně blbý aby už konečně nikomu nevadil, vznikla Hudebně-zábavná skupina Ondřeje Hejmy a mohlo se hrát. Největší malér nás ale teprve čekal. V roce 1984 tehdejší superstar kapely, Atomový Hrubeš řečený Chomáč odjíždí za hlasem svého srdce, zpěvačkou Janou Kratochvílovou navždycky do Londýna a zanechává za sebou celou řadu hudebních sirotků včetně Výběru a Psa.

JAK CHUTNÁ KLINICKÁ SMRT

Po Hrubešově odchodu jsem ještě chvíli hráli s Jirkou Horálkem, ale zubatá si na nás už brousila kosu. Ubývala chuť ke zkoušení, ve vzduchu byl pocit zmaru. V roce 1985 jsme to zavinuli a minimálně rok Pes nezahrál ani notu. Z tohoto období si nepamatuju vůbec nic a tak to u klinické smrti asi má být.

GORBAČOV A LEO JEHNE NÁM DÁVAJÍ ŠANCI

Zmrtvýchvstání se dostavilo záhy a jakoby náhodou.

V roce 1986 začal v Rusku Miška Gorbačov (co ho znal celej Dlabačov) chystat perestrojku a ze státního nakladatelství Artia, které se do té doby zabývalo vývozem bigbítu do Mongolska a přilehlých teritorií přišla nabídka na natočení dlouhohrající desky ŽP. Musela být nahrána anglicky (aby jí Mongolci lépe rozuměli), ale editor Leo Jehne nám dal volnou ruku k volbě repertoáru i spoluhráčů. Tak vznikla směsice světových standardů a anglicky zpívané klasiky ŽP pod názvem ´Rockin´ the Blues´. K base se vrátil na chvíli Tonda Smrčka a celkem si tu zahrálo neuvěřitelných 17 muzikantů včetně Davida Kollera a Emila Viklického.

PES VSTÁVÁ Z POPELA

Úspěch (t.j. absence průseru) anglické verze ŽP vedl o rok později k další nabídce, tentokrát od Pantonu, na nahrání původního repertoáru v češtině. Bylo třeba kapelu stabilizovat a hlavně najít novou rytmiku. Za bubny usedl Klauda Kryšpín u kytary Roški jako vždycky, dočasně zahostoval Honza Martinek, a do kapely přišli navíc staří mistři ze zaniknuvšího Mišíkova ETC - baskytarista Jirka Veselý a kytarista Petr "Kulich" Pokorný. Mezi studiovými hosty již posedával pianista Richard "Šmarda" Dvořák stejně jako třeba Lucie Bílá nebo Marcela Březinová. Po nahrání desky Žlutý Pes v roce 1988 jsme nakonec přibrali za účelem bombastické live prezentace nového repertoáru nejen druhého bubeníka Jirku Zelenku, ale také Zdeňka Juračku a Otu Baláže na klávesy. Navzdory Gorbačovovým příslibům ale několik dní před premiérou Klauda zdrhnul s Vendulkou Kašpárkovou do Austrálie. V Lucerně jsme to tedy odehráli s jedním bubeníkem a s hostující Bárou Basikovou a pak už to začalo lítat.

REVOLUCE A DRUHÝ PŘÍCHOD FRANTY KOTVY

V dobách revolučního kvasu jsme hráli 3.12. 1989 zkouřeni jako opice v přímém televizním přenosu na památném koncertě Pro všechny slušné lidi (původně pro oběti zemětřesení v San Franciscu) v improvizované sestavě s tzv. "bránickou sekcí" t.j. Frantou Kotvou a Kadaňkou na bubnech. Hráli jsme jedinou píseň - ´´Satisfaction´´. Pes tak trochu hrál i nehrál, doba byla hektická, Juračka občas na zdravotní dovolené, ale s Frantou jsme si řekli, že by byla škoda to nezkusit ještě jednou, tentokrát doopravdy. V nejhorším, říkali jsme si, skončíme jako bluesové dueto, Franta s flašinetem, já s opicí na rameni a budeme hrát točené dvanáctky. Nakonec všechno dopadlo dobře a do studia jsem šli v roce 91 v silné sestavě s kytarovou čtyřkoalicí Roški-Kulich-Kotva-Juračka a s řadou význačných hostů.

HOŠI Z VÝCHODNÍHO BLOKU

Vzali jsme to od podlahy. Žádné státní firmy, pěkně nezávisle a na vlastní triko. Markové Gregor a Hejský založili jen pro ten dnešní den Sugar Records a s pomocí boží, Pinďy a Honzy Šedivky jsme vydali vlastní nosič (poslední na vinylu) s názvem ´Hoši z východního bloku´. Do studia přišel sám Mistr Karel Gott aby s námi nazpíval Ptačí nářečí, ještě jednou jsme přemluvili Lucku Bílou než se stala definitivně slavnou (Černá kočka) a v sestavě se zabydlel pianista Richard Dvořák.

HOŠI ZE ZÁPADNÍHO BLOKU

Při výrobě Hochů jsme se sice všechno naučili, ale zároveň jsem pochopili, že v džungli brutálního kapitalismu není lehko člověku samotnému a navštívili jsme několik větších firem. I když nás mnozí varovali, že je na tak staré páky pozdě, případně, že "by to chtělo nějaké úmrtíčko" abychom mediálně zaujali, padli jsem si nakonec do náruče s Mr. Bontonem Zbyňkem Knoblochem a tím pro nás revoluce skončila. CD ´´Yellow Dog´´ (1994) bylo prvním velkým úspěchem Žlutého Psa po 16 letech nadšeného muzicírování na hranici zákona. Přišly zlaté desky, dlouhé noci v Bunkru, první nominace na Gramy a Sametová s Náruživou v čele rozhlasových hitparád.

REVOLUCE POŽÍRÁ SVÉ DĚTI

Za zmíněný úspěch a především letitý sponzoring lahodného bourbonu Rebel Yell jsme zaplatili svou cenu. Slabší jedinci ztratili víru a začali brát do zaječích. Po krátké návštěvě Hrubeše, který přiletěl z Londýna na společný koncert se ZZ Top odchází Kulich Pokorný a po koncertě ve Chvaleticích (kde jsem byli podle očitých svědků ještě ožralejší než celá Jasná Páka i s Mišíkem dohromady) dal padáka i Jirka Veselý. A tak se stalo, že následné CD Trsátko (1996) bylo také okamžikem kdy se do kapely se svou basou po 12 letech vrací někdejší zlatý hoch ze Zvoničky - Plech neboli Plíha. Do nové zkušebny v Kafkově ulici jakoby opět vstoupil duch Dejvic, lehce přioděn moderní tunikou samplů a computerů. Začíná období podepřené pětiletou smlouvou se Sony Music Bonton. V roce 97 dostává Pes cenu Gramy jako kapela roku. CD Poslední lžíce (1998) s megahitem Modrá (je dobrá) přivádí Žlutého Psa na label Columbia do společnosti Boba Dylana a Bruce Springsteena a nepřející kritici propadají zádumčivosti a trudnomyslnosti.

PŘICHÁZEJÍ ŽENY

Šlo o riskantní krok, doslova o hrátky s čertem. Ve snaze dát kapele velkokapelový sound byly na nahrávky pravidelně angažovány nejrůznější vokalistky ale se stoupajícím významem jejich práce přišla nutnost nazkoušet nová aranžmá i v jevištní podobě. Zavřeli jsem oči a po hlavě skočili do studené vody. Novými posilami ŽP se tak stala nepřehlédnutelná dvojice Hu-Hu Girls, kterou tvoří Ája Suková a Jana ´´Karya´´ Feriová. Jejich prvním sólovým počinem se stala píseň ´´Nezávislá´´ z posledního alba Himaláje (1999). Posílen úspěchy a poučen z předchozích nezdarů vstupuje tedy Žlutý Pes do nového tisíciletí jako devítičlenné těleso, pln optimismu a chuti do života. Za rohem je nahrávání nového alba a kdovíco ještě....

ASIJSKÁ DOBRODRUŽSTVÍ

A tak jsme se z Himalájí vydali cestou klikatou dál na východ, abychom natočili v předvečer vstupu od EU nejen Zelenkovu ódu na tuzemský rum, ale také famózní Lan De neboli Modrou v pekingském dialektu. Kýžený průlom na čínský trh se sice nakonec nekonal, ale kdoví co jednou bude až k nám vtrhnou žluté hordy...

SBOHEM KAMARÁDE

Po vydání "bestoffky", která jakoby končila další éru kapely jsme si s Frantou a Plechem odskočili do formace L.L.Jetel, abychom si tak splnili další dětský sen. A to bylo moc dobře, protože pak přišel Rok Psa, který se nakonec ukázal být spíše jako "rok pod psa" a na jeho konci Franta, ten bránický Zamora, přestoupil do Strašnic a tam jsme spolu hráli zatím naposledy. Ale mluvíme spolu zatraceně často...

KRUH SE UZAVÍRÁ

Čtvrt století poté co si odskočil do mediálního polosvěta se tak v sestavě opět ocitl Honza Martinek, který má nejen tuhý kořínek, ale také schopnost vykouzlit tóny toho pravého blues, které tehdy prostě viselo ve vzduchu. A v téhle náladě jsme natočili Mellow Yellow, poctu starým mistrům a tak nějak nenápadně na dveře zaťukalo 30. výročí prapočátků našeho koncertování....a jde se slavit!